

Verlagspostamt 9020 Klagenfurt / Poštni urad 9020 Celovec

-
- Vredni vojak boje srčinski
 naša domovina vili je
JUREK POLJANEC
 roj. v St. Uršnem pri Ptuju
 22. avgusta 1879.
 V bojni dolgi vojni na
 12. maja 1918.
 Na v. Krasovane 2 tedni hospital
 na 20 let izpopel.
 Umrl 23. avgusta 1918.
- Da je črh been dušeti pozori.
 Zgodba kakor čisto steno.
 Neke ljubavi neslovi.
 Grudimo pravi po čuti.
 Narodu mudi i vadieli.

V nedeljo, 21. avgusta: 9.00 pranganje in sv. maša; po maši koncert z ansamblom **PLANINSKI SEKSTET** (povezuje: inž. Mitja Šipek); **14.00** kulturni program, nato ples s Planinskim sekstetom.



Tednikov komentar

PIŠE RUDI VOUK

Na Južnem Tirolskem spet mečejo bombe — doslej zadnja je pretekli torek uničila visokotlačni vodovod hidroelektrarne blizu Merana; voda je poplavlila polja, nekaj hiš so morali evakuirati, le za las so preprečili katastrofo. Kdo je v ozadju bombašev, se kot po navadi ne ve: ali italijanski nacionalisti iz okoliša neofašistične strane MSI, ki bi najraje odpravila južnotirolsko avtonomijo in dvojezičnost, ali pa — verjetneje — nemški nacionalisti z ekstremnega roba pristašev Heimatbunda, ki se zavzema za povsem utopično odcepitev Južne Tirolske od Italije in samostojno državo. Ni jim po godu politika deželnega glavarja Silvija Magnaga, ki bi naj še to leto privedla do do-

Šele s tem, da je popustil v nekaterih manj pomembnih točkah, je dosegel zadnji odločilni premik.

Očitno pa je tudi za nekatere v lastne stranki šel predaleč. Njegov namestnik Alfons Benedikter je ta teden na Dunaju predstavil brošuro „Paketabschluß — so nicht“, boji se, da bi italijanska politika po zaključku spora z Avstrijo začela spodjedati doseženo avtonomijo. Kaže, da Benedikter resno razmišlja o cepitvi SVP — in da bo Magnago zaradi te grožnje klonil pred zahtevami desnega krila. S tem bi po službi radikalnih sil v SVP bila pripravljena možnost za dokončno pomirjenje Južne Tirolske. Italijanom, ki so na Juž-

Ne bo konca spora na Južnem Tirolskem?

končnega zaključka razprav o paketu in izjave Avstrije pred OZN o koncu spora z Italijo.

Za kaj pravzaprav gre? Tu je treba pogledati v zgodovino. 1946. sta tedanji avstrijski zunanji minister Gruber in njegov italijanski kolega De Gasperi podpisala t. i. pariško pogodbo, v kateri se je Avstrija obvezala Južni Tirolski in je Italija na drugi strani zagotovila zaščito nemške manjšine. Čeprav dober del nemške manjšine te pogodbe nikoli ni hotel priznati in še vedno zahteva pravico do samoodločanja Južnih Tirolcev — kar pomeni isto kakor priključitev k Avstriji, je vendar ta pogodba bila edina realistična pot do najširše avtonomije Južne Tirolske. Po podpisu Italija dolgo časa ni storila nič, dokler je niso začele šestdesetih let zbudili bombaši in je Avstrija spravila spor pred OZN. Leta 69 je bil sprejet paket, za katerega uresničitev sedaj še zmeraj gre. Letos februarja je končno prišla vest o ureditvi zadnjih spornih točk, namreč o uporabi nemškega jezika pred sodišči, policijo in uradi za vsakogar. Po uresničitvi te zadnje odprte točke paketa bi naj Avstrija pred OZN podala izjavo o koncu spora.

Zaključek spora bi bil v prvi vrsti zasluga Magnaga, ki se je zmeraj trdovratno zavzemal za pravice nemške manjšine, ki pa je tudi zmeraj ostal realist.

nem Tirolskem v manjšini, namreč avtonomija že zdaj gre predaleč — le tako je možno razložiti, da je pri zadnjih volitvah vsak tretji izmed njih podprl neofašiste.

Gotovo namreč tudi avtonomija ni samo zlata. Perfektno ločevanje po jezikovnih kriterijih in etnični proporciji kažeta tudi čudne sadove. Tako so nekateri Italijani, ki so prijavili otroke v nemški vrtec, morali otroke spet odjaviti, ker niso obvladali nemščine — dvojezična vzgoja ni možna. Tako Ladinici zaradi premajhnega števila nimajo nobenega sodnika ali primarija in tudi še tako pameten Ladinec nikoli ne bo mogel postati deželni glavar. Pod tem vidikom je tudi treba gledati politiko južnotirolskih alternativcev Alexandra Langerja, ki se zavzemajo za več skupnosti in postavljajo v ospredje skupno južnotirolsko zavest po modelu Švice in označujejo etnični proporc kot apartheid v osrčju Evrope.

Nehote pa se človeku vsili primerjava s koroškimi Slovenci. Je že kdo slišal, da bi moral vsak uradnik opraviti izpiti iz slovenščine? Da se lahko pred uradi poslužuje slovenščine, ne da bi moral to najprej zahtevati? Da bi FPÖ odklonila kak zakon, ker daje Slovence premalo zaščite? Da bi število Slovencev naraslo? Da bi Jugoslavija spravila spor pred OZN...?

HUDA SUŠA NA KOROŠKEM

Skupnost južnokoroških kmetov zahteva pomoč prizadetim

Na Koroškem imamo trenutno zelo hudo sušo, v Podjuni že dober mesec ni več deževalo. V najbolj izpostavljenih legah prihaja že do primanjkanja pitne vode. Najbolj prizadeti pa so seveda kmetje, ki bodo utrpeli visok izpad pridelkov na travnikih in pri koruzi. Tretji odkos otave bo docela izpadel, na sončnih legah so travniki že čisto porjavili. Pri koruzi za silažo in za zrnje bo pridelek za 50 in več odstotkov zmanjšan.

Skupnost južnokoroških kmetov zato zahteva od pristojnih mest takojšnjo in učinkovito pomoč prizadetim kmetom. V pogovoru z NT je Štefan Domej dejal, da bi naj pri-

zadetim kmetom z živinorejo pomagali z akcijo cenejšega krmilnega žita in pesnih rezancev.

Za kmete, ki imajo izpad pri koruzi, naj bi prišlo do povrnitve davka na semensko koruzo, to je 500 šilingov na hektar, in do odprave prispevka za prodajo koruze (Absatzförderungsbeitrag), ki letos znaša 40 grošev na kilogram prodane suhe koruze. Po mnenju Skupnosti južnokoroških kmetov bi v trenutnem

stanju to bili najbolj učinkoviti ukrepi.

Po sporočilu kmetijske zbornice naj kmetje javijo obseg nastale škode na travnikih, pri silažni koruzi in koruzi na zrnje pri okrajnih kmetijskih zbornicah. Ti podatki naj bodo prva podlaga za oceno nastale škode in za nadaljnje korake pomoči prizadetim. Za točnejše informacije se lahko prizadeti obrnejo na Skupnost južnokoroških kmetov (Štefan Domej, tel. 0 42 35 / 33 67).

Teden pri gradiščanih Hrvatih v Trajštofu

Ko je lani Katoliška mladina organizirala izlet na Gradiščansko, nihče ni mislil, da bo ta izlet rodil takšne sadove. Mladina iz Trajštofa se je namreč pobratila z mladino iz Globasnice. V tem kratkem času je bilo že več srečanj tako v Trajštofu kakor tudi v Globasnici (od 18. do 21. avgusta spet v Globasnici), pri-

Razen teh vezi pa obstaja globoka prijateljstva med posameznimi mladinci. Vas Trajštof je po svoje posebej zanimiva, saj je to ena izmed večjih hrvaških vasi Gradiščanske. Osemindnevni dopust sem v mesecu juliju izrabil za to, da bi kaj več izvedel o tem lepem kraju Gradiščanske.

Trajštof je ena od prvih vasi, če se pelješ na Nežidersko jezero. Že prej človeka očara rimski kamnolom v Šmarjeti. V Trajštofu samem oznanjajo lučiči po hišah viničarje. V družini govorijo starši samo hrvaško. Dobro se zavedajo, da je treba vse to ohraniti in posredovati otrokom. Na žalost pa se mnogi mladoporočenci tega ne zavedajo. Veliko je družin, kjer sta starša Hrvata, otroci pa govorijo samo nemško. Trajštof šteje 1400 prebivalcev in še dodatnih 1000 Dunajčanov, ki imajo tam drugo stanovanje. V občini je še več kot 1000 Hrvatov. V občini spet vlada ÖVP, ki je bližja Hrvatim; v SPÖ prevladujejo Nemci. Tretja sila v občini je lista „Novi Trajštof“, katerega se je ustano-

vila iz protestnega gibanja proti letališču v Trajštofu. Na občini sami se lahko pogovarjaš v hrvaščini, tudi župan pri prireditvah in govorih upošteva oboje jezika. Hrvati imajo dve tamburaški skupini. V požarni brambli in v športnem društvu seveda prevladujejo Hrvati (tudi tam se hrvaščina upošteva pri prireditvah, kar pri nas dostikrat sploh ni mogoče). Zelo nemški, obvezno pa je za vse otroke na ljudski šoli v Trajštofu, da se v vseh štirih razredih tri obvezne ure tedensko učijo hrvaški jezik. V otroškem vrtcu so nastavljene vrtnarice, ki obvladajo hrvaščino, na žalost pa skoraj ni otroka, ki bi imel hrvaški jezik kot pogovorni jezik. Presenetilo me je tudi, da imajo delojemalci, ki obvladajo hrvaščino, prednost pri zaposlitvi na deželni vladi in okrajnem glavarstvu. Zato ni čudo, da srečaš na deželni vladi v Železnom (Eisenstadt) skoraj samo hrvaško govoreče uradnike. Delojemalci iz Trajštofa se morajo voziti v Železno (samo nastavljeni in uradniki) ali pa na Dunaj (delavci). To je večinoma vzrok, da mladi zane-

pravlja pa se tudi veliko slavlje za državni praznik (22. in 23. 10. 1988). Katoliška mladina vseh narodnosti Avstrije se za dva dni sreča v Globasnici, kjer bo skupaj praznovala mladinsko mašo (petjezično) s škofoma dr. Egonom Kapellarijem in Štefanom Laszлом iz gradiščanske škofije.

marjajo hrvaški jezik. Šolarji, ki obiskujejo višje šole v Železnom, imajo možnost prijaviti se k prostemu predmetu hrvaščine. Seveda je tudi pri gradiščanskih Hrvatih cerkev domovina. To ne samo zaradi izvrstnega škofa Laszla, ki je sam Hrvat, ampak po mojem tudi zato, ker skoraj nič niso organizirani v raznih političnih in kulturnih hrvaških organizacijah. Maše v Trajštofu se menjajo od nedelje do nedelje v dvojezične in samo hrvaške. Ko sem obiskal nedeljsko popoldansko pobožnost in tedenske večerne maše, sem bil prav presenečen, kakšno število molilcev (80—100) se je zbralo ob božji mizi.

Vsakdanje življenje na vasi pa sploh ni drugačno ko pri nas. Če se pogovarjaš s stari mi in mladinci nad dvajset, boš slišal hrvaški jezik. Mlajša generacija in otroci pa skoraj sploh ne uporabljajo hrvaščine in jo deloma tudi sploh ne razumejo. Slika, ki obeta enak razvoj kakor v naših krajih. Pozitivno pa je bilo, da v trgovini, gostilni, na pošti, banki in še

drugih javnih institucijah dejansko uporabljajo hrvaški jezik. Tudi spomenik žrtvam prve in druge svetovne vojne nosi samo hrvaški napis; pri nas ni ti dvojezičnega ne najdeš.

Ko sem v neki gostilni v Trajštofu opozoril mlade na težave, ki se obetajo (napisi, boj za obstoj, pomnčenje otrok), mi je neka Hrvatica kratko in jedrnatno odgovorila: „Jaz sem Hrvatica in nimam problema!“

Ta stavek mi je na svoj način potrdil mojo sliko o Hrvatih na Gradiščanskem. Živijo v nemškem okolju, ne da bi bili sodeželanji druge vrste, ne da bi jih hotel kdo napadati in izrinuti iz Gradiščanske. Zato po mojem mnenju mladi ne vidijo težav, ki grozijo bodočnosti jezika in ne vidijo v večji meri potrebe po organiziranem delu.

Postal sem v neki meri ljubosumen na takšno mirno in tiho življenje hrvaške narodne skupnosti, bojim pa se, da bo na ta način mirno in tiho

38. GORENJSKI SEJEM V KRANJU

Profesionalnost v borbi z amaterizmom

V petek, 12. avgusta, je odprl svoja vrata letošnji, že 38. Gorenjski sejem v Kranju. Je to ena najstarejših sejemske prireditve. Na 12.000 m² notranjih in 30.000 m² zunanjih razstavnih površin predstavlja svoje produkte in vabi kupce 1216 razstavljalcev, od tega 1191 slovenskih oz. jugoslovanskih in 25 tujih iz Avstrije, Italije, Belgije, ZRN, ZDA in Japonske.

Sejmu je priključen tudi zabavni park, ki pa razen privedka „skromen“ (in celo „zanemarjen“) nima kaj več nuditi.

Organizatorji Gorenjskega sejma se že nekaj let trudijo, da bi iz amaterskega vodenja te gospodarske prireditve prišli na profesionalno vejo, kar jima deloma le uspe, vendar ne povsod in zmeraj, kar obisk in pa spremljanje med

posameznimi sektorji drastično potrjuje.

Glavnino sejma še zmeraj tvori ponudba kmetijskih strojev, vse bolj pa se uveljavljajo nove tehnologije, bela tehnika in pa ekološko-gospodarski vidiki, in to tako iz uvoza kot tudi že sad domače pameti in produkcije.

Kakor leta poprej, se tudi letos predstavlja na sejmu dežela Koroška. Zveza slovenskih zadrug se že nekaj let ne udeležuje več Gorenjskega sejma. Kakor nam je dejal poslovodja Joza Habernik, deloma zato, ker Gorenjski sejem sovпада s celovskim, na drugi strani pa so pri Zvezi prisotni na drugih sejmih. Tako so Kapelčani bili prezentni na vignetnem sejmu v Kranju, Zveza se je udeležila sejma Alpe-Jadran v Ljubljani, Pliberčani pa sodelujejo na celjskem sejmu.

Gorenjski sejem v Kranju je odprt do nedelje, 21. avgusta.

Franc Wakounig

Meissner-Blau pride v Libuče

Prihodnjo nedeljo bo tudi predsednica parlamentarnega kluba Zelenih Freda Meissner-Blau obiskala libuško žegnanje. Z njo bodo tudi prišli še drugi državnozbornski poslanci stranke Zelenih.

Poziv odbornikov

V zvezi z diskusijo o šolstvu nujno pozivamo slovenske občinske odbojnike in predsednika KSOO, da prenehajo z javnimi napadi. Od predsednika KSOO pričakujemo, da čimprej skliče zbor vseh članov Kluba slovenskih občinskih odbornikov, kjer se bomo skupno pomenili ter sklepali o enotni skupni strategiji.

Jože Urank, EL Galicija; Lado Hajnžič, EL Železna Kapla; Filip Warasch, EL Dje-kše; Jože Ottowitz, SGS Šentjakob

izumrla. Zato sem se še prav posebej razveselil dejstva, da študirajoča mladina in nekateri posamezniki le še opozarjajo na samozaveš in se trudijo za obstoj gradiščanskih Hrvatov.

Odnesel pa sem s tega dopusta že kar nekaj hrvaških besed in pesem ter molitev, ki sem se jih naučil v tem kratkem času. Zato skoraj ne uvidim, da po naših vaseh trdijo nekateri, ki živijo že leta v dvojezičnem kraju, pa ne razumejo slovenščine in da se je ni mogoče naučiti. Morda bi tudi pri nas rešile tri obvezne ure slovenščine za vse na ljudskih šolah ta problem.

Zadnji čas pa je tudi za nas mlade Slovence, da si s srečanji z drugimi narodnostmi v Avstriji drug drugemu damo pogum in izkušnje za boljšo bodočnost našega materinega jezika.

Bernard Sadovnik



Ta spomenik, ki spominja na grozote prve svetovne vojne, smo posneli v Trajštofu. Tam se ne bojijo dati takemu spomeniku hrvaški napis.

Šentjanž: vaška skupnost je zaživela

V nedeljo, 14. avgusta 1988, popoldne je v Šentjanžu bilo vse živo in na nogah: SPD „Šentjanž“ je vabilo na 2. vaški praznik pri Tišlarju in res so prišli skoraj vsi, ki so mogli. Prišli pa so tudi gostje iz drugih vasi in zaselkov in celo Bilčovščani z one strani Drave so se pojavili z močnim zastopstvom in pri nogometni tekmi med Šentjanščani in njimi pokazali svoje veščine — saj so kar zmago odnesli.



No, razpoloženje in vzdušje sta tega poznega nedeljskega popoldneva v košati senci na Tišlarjevem vrtu bila odlična, domačnost je prevečala vso prireditvev.

Spored se je pričel z — že omenjeno — nogometno tekmo —, klovn Beppo pa je zabaval otroke, mlade in starejše — in vsakomur, ki se je drugim režal, pobelil nos; poleg tega so se otroci zabavali še pri potiskavanju platna in risanju.

Dedci in ženske pa so se pomerili pri kegljanju po stari šegi: kar po travl. Kot najbolj izkušena kegljača sta se izkazala Marija Hedenik iz Velinje vasi in Lojzi Gabrijel iz Šentjanža — oba sta bila nagrajena s plašči firme Intermercator.

Društveniki so pripravili tudi srečolov, ki je bil — to naj bo po-

sebej poudarjeno — zelo bogat, saj je vsakdo lahko dobil, oziroma srečno ujel raznorazne večdnevne dopuste, rajžo v Benetke, peč, da ga pozimi ne bo zeblo, ko si bo ogledoval akademsko sliko ali pa se vrnil s smučanja.

Za ples pa je poskrbel trio Drava. Marjan, Roman in Tone so godli do pozne noči in razvedrili vsakogar. Šentjanščani pa so pokazali, da znajo tudi ženine krasti: Pregljev Zdravko, ki se je ta dan oženil, se je tako dobro počutil na vaškem prazniku, da je morala nevesta Bernarda priti ponj s celotnim spremstvom in ga odkupiti za drage denarce.

Obračaj stvar, kot jo hočeš, letošnji šentjanški vaški praznik je uspel in domačini so prepričani, da bo tudi drugoletni, ki se ga že veselijo.

Sveče: slovesna poroka Bernarde in Zdravka

V nedeljo, 14. avgusta 1988, sta si v sveški farni cerkvi, posvečeni sv. Lambertu, obljubila večno zvestobo nevesta Bernarda Fink in pa ženin dr. Zdravko Inzko. Nevesta, hči slovenskih staršev, ki so po vojni šli v Argentino (Buenos Aires), je po poklicu operna pevka. Pred nedavnim je nastopila v Benetkah in tudi na Koroškem smo ji že prisluhnili pred časom v okviru solističnega koncerta. Ženin pa je med drugim znan kot ustanovitelj SAK, večletni predstavnik Združenih narodov v Ulan Batorju (Mongolija), kot avstrijski diplomatski predstavnik v Beogradu in sploh kot zaveden in delaven član naše narodne skupnosti.

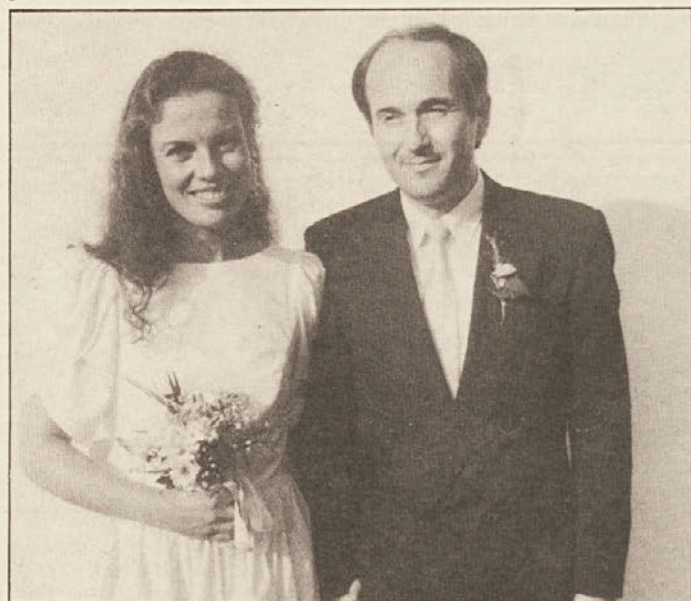
Pred poroko je bilo srečanje svatov in gostov pri Pregliju — bodočem domu novoporočencev — in prišli so osebni prijatelji obeh, med njimi ravnatelj SG Reginald Vospernik, Zgončeva zbornična svetnika, sošolci in igralci SAK, dunajski podžupan Busek, literata Fabjan in Gustav in še mnogi drugi.

Zadnja ovira, ki jo je ženin premagal pred trikratnim „da“ v cerkvi, je bilo zapenjanje — dobro jo je zmožel. Poročno mašo je daroval domači župnik pater Ivan skupaj z rektorjem Jožetom Kopeinigom, oblikovali pa so jo med drugim moški zbor SPD „Kočna“, domači cerkveni zbor, člani mozarteuskega orkestra iz Salzburga in pa sestre Fink. Svata je bila pri Adamu, kjer sta zagodla za ples Lojz in Tonč, so igrali filharmonisti z Dunaja in iz Salzburga in sta zapela moški zbor „Kočna“ ter cerkveni pevci. Vmes pa se je ogromno prepevalo, kar se danes ne zgodi več na vsaki hojseti.

Po stari navadi so ženina in nevesto tudi ukradli. Bila je to pristna domača slovenska poroka, polna domačnosti.

Novoporočencema želimo vse najboljše in čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika. Želimo, da bi se vselej rada vračala domov na Koroško in da bi še naprej bila z nami prijateljsko povezana.

Franc Wakounig



Nevesta Bernarda Fink in ženin dr. Zdravko Inzko

OGLASI

Stare slike, tudi pokvarjene — spet ko nove, povečamo in pomanjšamo slike, kolorirane slike, slike za potne liste v vseh velikostih lahko vzamete kar s seboj. Znan po solidnem delu —

ekspres-foto HEDANEK, Celovec, Paulitschgasse/na vogalu Bahnhofstraße, tel. 04 63 / 54 783

V Pilberku ali v okolici iščem stanovanjsko hišo. Tel.: 0 42 35 / 33 50

OGLAS

ASTROLINE Ges.m.b.H.
Troppauerstraße 15
9020 Celovec

nujno i š č e pisarniško pomoč, po možnosti s prakso. Znanje slovenščine prvi pogoj, znanje angleščine zaželeno. Pismene prošnje pošljite na gornji naslov.

OGLASI

V najem dajem 6-posteljni apartma v Barbarigi pri Fažani (pred Pulo nasproti Brionskih otokov). Interesenti lahko kličjo po tel.: 03/064/38006.

Za sodelavko iščemo v okolici Celovca opremljeno stanovanje. Tel.: 04 63 / 56 208

Na Koroškem pri Dravogradu prodam novejšo hišo, le-

pa lega v ravnini, takoj vseljiva, pribl. 4000 m² zemljišča s sadovnjakom. Interesenti se naj obrnejo na upravo Našega tednika v Celovcu, tel.: 04 63 / 51 25 28-21.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in Izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“. Tisk: Mohorjeval/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak petek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04 63) 51 25 28.

Melviče: praznik zahvale in domačega veselja

Krasno praznično jutro, že prihajajo topli sončni žarki v zatišje idilične, majhne vasi Melviče. Obeta se najlepše vreme, ki si ga želimo.

Pred začetkom slavnostne božje službe še pogledam, ali je vse pripravljeno. Pride domačin in reče: „To je gotovo najlepši dan za vas.“ Odgovorim mu: „Najlepši je bil pred 21. leti, ko je bila primicija V. Gotthardta, pa tudi današnjega se veselim z vsemi farani.“

To je dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo in veselimo se v njem. Tako je začel župnik zahvalni nagovor pri slovesni sveti maši na praznik Marijinega vnebovzeta.

Bil je to za našo župnijo praznik praznikov v preteklem Marijinem letu. Zbrali smo se ob obnovljeni farni cerkvi in stolpu, da se skupno zahvalimo za srečno končano delo. Saj je sedaj naša farna cerkev, posvečena sveti opatinji Jediti, zažarela v novi obleki.

Pred 200 leti je postala „hčerka“ brške „matere“ samostojna župnija. Torej upravičeno veselje in povod zahvale

za vse milosti, ki jih je sprejela in posredovala melviška fara.

Tudi delo zadnjih tednov je Bog blagoslovil. Sepp Mayerl, daleč preko naše škofije in Avstrije znani specialist za popravilo stolpov brez ogredja, je s svojimi marljivimi in izurjenimi strokovnimi delavci temeljito obnovil stolp melviške cerkve in ob sodelovanju mnogih pomočnikov, domačinov, tudi zunanjšino cerkve.

Ob sklepu izrednega Marijinega leta smo darovali ob številni udeležbi vernikov in počitniških gostov pred okusno okrašenim križem na steni cerkve, na prostem slovesno sveto daritev, pri kateri so naši cerkveni pevci polnoštevilno prepevali in celebrantu odpevali.

Vso slavnost pa je ojačila in dvigala godba na pihala z Dunaja St. Georg — Kagan, ki se je za par dni nahajala v Ziljski dolini.

Ob koncu sv. maše za pokojne in žive dobrotnike je dušni pastir v obeh deželnih jezikih blagoslovil križ in iz bakra na-

(Dalje na strani 8)

Mladi Globašani so bili na Madžarskem

Skoraj 50 mladih Globašanov in nekaj vaščanov iz okolice se je udeležilo izleta na Madžarsko. V jutranjih urah zadnje sobote smo se odpeljali z avtopodjetjem Sienčnik na dolgo rajžo na Blatno jezero (Plattensee). Z nami so potovali tudi člani priljubljene ansambla Rendezvous.

Presenečeni smo bili o veliki prijaznosti madžarskih carinikov, ki nam sploh nobenih težav niso delali. V popoldanskih urah smo prispeli na Blatno jezero, kjer smo uživali čudovito toplo vodo in lepe kraje okoli jezera. Zvečer so nam pripravili gostovanje domače skupine, ki so nam predstavile „Madžarsko kmečko ohcet“. Po tem kulturnem doživetju in pravi madžarski večerji je nam ansambel Rendezvous zaigral kljub manjšim tehničnim težavam (premalo toka v hotelu) za ples. S svojimi popevkami je navdušil tudi goste iz drugih držav in predvsem Madžare. Prav tako so Madžari bili navdušeni in presenečeni, ko smo jim zapeli nekaj domačih pesmi.

Čprav smo po tej lepi noči šli pozno spat, smo se v zgodnjih jutranjih urah podali na Hungaring, kjer smo si ogledali avtomobilsko dirko Formula 1. Našega av-

strijskega rojaka Gerharda Bergerja smo pozdravili z velikim transparentom, ki je nosil napis „Koroški Slovenci pozdravljamo Gerharda Bergerja“. Vsi smo bili fascinirani, ko smo doživljali prvič tako dirko v živo. Seveda je pa nam vodič pokazal pred dirko tudi lepo mesto Budimpešto.

Zvečer smo se spet podali na pot v Globasnico. Ko smo v ponedeljek zjutraj prišli na naše domove, smo bili vsi veseli, da je nam turistična agencija Cartrans omogočila tako poceni izlet; bil je doživetje, katerega nobeden od nas ne bo pozabil. Tudi ansambel Rendezvous se je izkazal kot pravi prijatelj, ker je z nami potoval brezplačno in igral ter pel za dobro voljo. Izvrsten šofer Franc Zankl od avtopodjetja Sienčnik pa je skrbel, da smo se vrnili vsi zdravi in zadovoljni v Globasnico.

Bernard

Razprodaja
pohištva

**R a d i k a l n o
p r a z n i m o .**

Od 6. 8. — 27. 8. '88

Vso opremo iz trgovin pohištva in skladišča nudimo po senzacionalnih razprodajnih cenah. Kljub razprodaji vse brezplačno dostavljamo na dom.

RUTAR
DOBRLAVAS · BELJAK
CENTER

BUH VAM DOBRE LIETE DAJ

MePZ "Jakob Petelin-Gallus" iz Celovca
vodja: Jože Ropitz



Naslovna stran najnovejše kasete MePZ "Jakob Petelin-Gallus", ki je ravno te dni izšla. Spodnja slika: tajnik Peter Hribnik ob priliki zadnjega "Gallusovega" obiska v ZDA (leta 1974).

NAŠ TEDNIK: Kakšen program ste na vašem zadnjem občnem zboru leta 1985 določili in koliko ga je uspelo uresničiti?

PETER HRIBNIK: Pred zadnjim občnim zborom se je zbor "Gallus" nahajal v zelo hudi krizi. Spomladi 1984 smo nehali z vajami in obstajala je nevarnost, da bo zbor nehal delovati. Jeseni istega leta pa je nam le uspel nov začetek — z novimi pevci ter novim dirigentom, prof. Jožetom Ropitzem. Od takrat naprej imamo, v Modestovem domu, spet redne vaje in nastope. Vrh tega smo uredili naše članstvo, ki prej sploh ni bilo urejeno.

NAŠ TEDNIK: Koliko članov šteje "Gallus"?

PETER HRIBNIK: Zbor ima trenutno 42 članov-pevcev. Imamo pa tudi več podpornih članov, katerim se po tej poti iskreno zahvaljujem za njihovo finančno podporo ter zvestobo zboru.

NAŠ TEDNIK: Koliko ste imeli nastopov v zadnjih treh letih?

PETER HRIBNIK: Približno 40. Poleg tega smo priredili nekaj intenzivnih pevskih seminarjev. Naša zborovska "politika" izgleda takole: vsako leto imamo osrednji koncert v Celovcu, hkrati pa se trudimo, da bi imeli čimveč nastopov tudi na podeželju. Veljamo sicer kot "celovski zbor", toda nikakor nečemo zanemarjati važnega povezovanja in sodelovanja s podeželskimi kraji. Isto velja to za Slovenijo ter naše rojake v drugih državah. Tako smo v zadnjih treh letih nastopili mdr. v Ljubljani (1985), Mariboru ter v cerkvi na Blejskem otoku (1987). Prav tako leta 1987 smo bili soprireditelji koncerta okteta "Zvon" iz ZDA v Modestovem domu. Lep dogodek je bilo tudi naše sodelovanje pri papeški maši junija tega leta.

NAŠ TEDNIK: Kaj bi označil

"Prireditelj naših koncertov v New Yorku oz. Fairfieldu je zbor Zvon, v Clevelandu zbor Korotan, v Chicagu so to frančiškanski patri, glavno skrb za organizacijo koncertov v Torontu in Hamiltonu pa nosi Blaž Potočnik. Turneje se bo udeležilo 47 oseb, katere bo vsa zadeva stala okoli 700.000,— šilingov. Pri tem ni upoštevano brezplačno bivanje pri družinah v Clevelandu, Torontu ter pri patrih v Chicagu. Zaprošili smo tudi pri raznih osebah in podjetjih za finančno pomoč. Doslej smo dobili 80.000,— šilingov podpore, večinoma od duhovnikov in različnih firm. Po tej poti bi se vsem tistim, ki so nas že podprli in ki nas še mislijo podpreti, iskreno zahvalila. Sicer pa se bomo vsakemu posebej tudi pismeno zahvalili."

Marica Tischler, glavna "Gallusova" organizatorka turneje

Melviče: praznik zahvale . . .

(Nadaljevanje s 7. strani)

pravljen in pozlačen sklepno kroglo.

Strmeli smo, ko se je mojster s svojim pomočnikom dvignil na vrh stolpa in sta pripnela in pritrdila

kriz s pozlačenim petelinom. Še bolj smo se čudili našemu basistu, mizarskemu mojstru, Jozu Zanklu, ko se je kakor pred 23. leti tudi dvignil na vrh in nazdravil Mayerlino s kozarcem blagoslovljenega vina.

Sledilo je okrepčilo, kakor pravimo: agapa, ki se je ob prepevanju domačih pesmi raztegnila na pet ur skupnega veselja. Želja dušnega pastirja je, da bi nas vse milost božja prenovila in utrdila v zvestobi veri, Bogu in narodu. Per Mariam ad Jesum — Po Mariji k Jezusu!

PISMA BRALCEV

"Milijarda človeštva preveč"

V komentarju v zadnji številki NT je g. Rudi Vouk pokazal, da je zelo socialno čuteč, kar je lepo in prav. Glede predloga, da naj bi denar namesto za misijonska vozila darovali raje za kontracepcijska sredstva ali za begunska taborišča, pa naj mi dovolijo kratko pojasnilo.

Misijonski (ne "afrikanški") avti

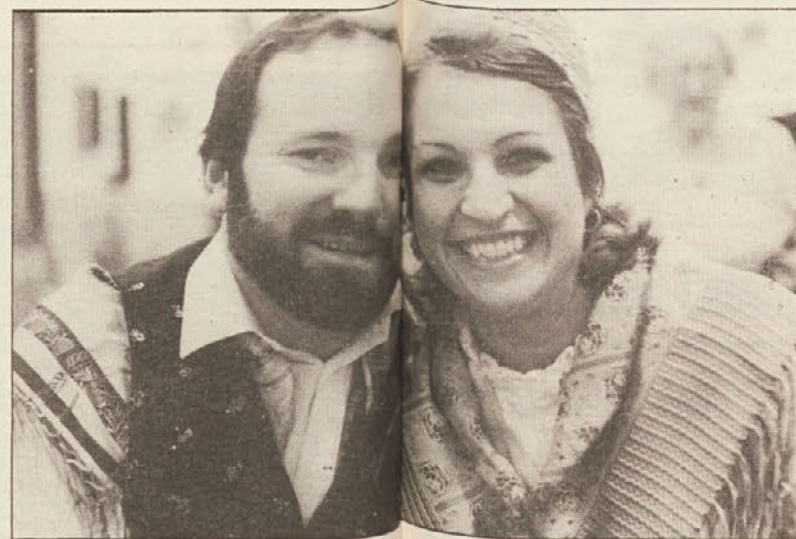
naj predvsem pomagajo evangeli-zaciji Cerkev, kar je njena bistvena naloga ("Pojdite po vsem svetu in učite vse narode in kršćite . . .") in ker "žetev je velika, delavcev pa malo", so različna vozila nujna. Želel bi le, da bi g. Vouk imel kdaj priložnost doživeti misijon, kakor sem jo imel jaz: velik kakor vsa Podjuna, kjer potrebuje misijonar ves mesec, da obišče vse vasi in to s prtljago ob vseh mogočih neprilikah. Obenem pa pomaga različnim socialnim namenom (bolnišnice, Cerkev — to smo mi vsi — je misijonska!

Kar g. Vouk predlaga, je bolj socialna zadeva. Ni treba dokazovati, koliko Cerkev socialno dela, koliko je še raznih cerkvenih in necerkvenih dejavnosti za socialno pomoč.

Zato mislim: pustimo vernikom, da darujejo za prvenstveno, to je misijonsko delo, kajti za nas kristjane je to moralno manj problematično kakor kontracepcija, in izkušnja kaže, da prav tisti, ki največ darujejo za misijone, tudi največ darujejo v razne socialne namene.

Vsekakor pa je pohvalno, da je

"Da je naš zbor predvsem tudi našim vodjo prof. Jožetu Ropitzu."



"To je že druga Gallusova turneja v ZDA in Kanadi"

Pogovor s Petro Hribnikom, tajnikom "Gallusa"

Prihodnjo sredo, 21. avgusta, odpotuje MePZ "Jakob Petelin-Gallus" na 14-dnevno turnejo v Ameriko in Kanado. To je že njegova druga turneja na veliki luži. Po vrnitvi s turneje bodo določili delovni program za naslednji delovni periodi in o turneji v Kanadi smo se pogovarjali s tajnikom "Gallusa" Petrom Hribnikom.

božji službi (Cleveland in Toronto). To je že naša druga turneja po Združenih državah in Kanadi; prva je bila leta 1974.

NAŠ TEDNIK: Kdo je bil glavni pobudnik za ta zahteven projekt?

PETER HRIBNIK: Po naši prvi turneji se stiki s rojaki onkraj velike luže nikoli niso dočela pretrgali. Tako je npr. zbor "Korotan", ki nas je leta 1974 povabil, leta 1981 gostoval na Koroškem. Posebej pa je skrbela za vzdrževanje teh stikov Ma-

"Utrditi hočemo vezi med zamejstvom in zdomstvom. Prikazati in prinesiti želimo Slovincem v ZDA in Kanadi Koroško z našo pesmijo in kulturo, kajti prav njim Koroška zelo veliko pomeni. Hočemo tudi kot odbornik Mohorjeve družbe navezati stike s Slovenci in poverjeniki v ZDA in Kanadi. Le-ti se zelo trudijo za razpečevanje Mohorjevih knjig in hkrati tudi zbirajo darove za slovenske dija-ke in študente v Mohorjevih domovih. Gostovanje "Gallusa" pa sploh naš obisk pri zdomcih naj bi vse te vezi in stike poglobil ter bil tudi nekaj izraz naše hvaležnosti za dobljeno podporo."

mag. Ivan Olip, predsednik MePZ "Jakob Petelin-Gallus"

g. Vouk iz naših ozkih problemov odprti za potrebe "tretjega sveta" in mu v tem želimo več uspeha.

Vinko Zaletel

Čestitamo

Ljudmila Sienčnik iz Dobrle vasi obhaja te dni svojo 70. letnico. Želimo ji vse najboljše, predvsem pa obilo zdravja ter božjega blagoslova. Čestitkam se pridružuje tudi EL Dobrila vas.

SLOVENSKI NARODNI ODBOR
SLOVNIAN NATIONAL COMMITTEE
COMITE NATIONAL SLOVENE

Prisiljeni
President
RUDOLF SHERER
Liberty 500
100 SAN ANTONIO 9
Argentina

Tajnik
Secretary
Dr. LUDOVIK PUS
6000 Cota Ave
Ridgewood, NY, 11385
USA

Dr. PETER URBAN
1, Daleberry Pl.
Mills, Ont. M3B 3A5
Canada

Bundeskanzler
Dr. Franz Vranitzky
Ballhauspl. 2
Wien 1014 - Austria

Gospod zvezni kancler!

Slovenski narodni odbor, ki izraža razpoloženje v političnem zdomstvu živčih svobodiljubnih Slovencev različnih miselnih plasti in idejnih tokov, se čuti obvezanega, da spremlja tudi duhovne težnje drugih rojakov.

Ob petdeseti obletnici, odkar je nacizem z Anshlusom hotel izbrisati svobodno Avstrijo, se Slovenski narodni odbor pridružuje tudi grenkim spominom slovenskega ljudstva na Koroškem, ki ga je to protipravno dejanje in njemu sledeče nacistično preganjanje posebno hudo prizadelo in mu dejansko grozilo s popolnim uničenjem.

V ozračju svobode in demokracije, ki je v čast Avstriji, so se slovenskemu ljudstvu na Koroškem popravile nekatere nekdane krivice. Vendar morajo tamkajšnji rojaki, v skrbi za ohranitev in razvijanje svojega materinega jezika in kulturnih posebnosti, vedno znova premagovati naravni pritisk okolja, včasih pa tudi nenaklonjeno ravnanje posebnih krajevskih dejavnikov.

Tak podrejeni položaj se zdaj kaže ob pripravah na zakonsko reformo šolstva na jezikovno mešanem področju južne Koroške. V zaskrbljenosti za neovirano možnost nadaljnje celotne integriranosti v družbi Slovinci posebno obžalujejo, da se jim pri preučevanju in načrtovanju vzgojnega sistema ne daje primerna vloga in da niso pritegnjeni k pogajanju kot enakovreden partner. Ker soustvarjajo blaginjo in napredek avstrijske državne skupnosti in prispevajo k rasti ugleda avstrijske republike po svetu, upravičeno pričakujejo, da se jim priznava veljava, ki jim je sicer gre po naravnem pravu, po splošno sprejetih mednarodnih načelih in tudi po formalnih obveznostih.

Slovenski narodni odbor se obrača na gospoda zveznega kanclerja, da po svoji pristojnosti in vplivnosti pomaga k sporazumni rešitvi šolskega vprašanja na južnem Koroškem, ki bo zadovoljiva za tamkajšnje slovensko ljudstvo in s tem tudi za vso avstrijsko skupnost, in ukrene vse, da se umakne ali zavrne omenjeni zakonski predlog.

Za Slovenski narodni odbor

Rudolf Siersu
predsednik

To pismo Slovenskega narodnega odbora avstrijskemu zveznemu kanclerju dokazuje, da nas onkraj velike luže podpirajo tudi v naših političnih prizadevanjih.

rica Tischler, ki je, kakor 1974, tudi tokrat imela glavno skrb za realizacijo naše turneje po ZDA in Kanadi.

NAŠ TEDNIK: Kakšen spored boste predvajali ameriškim in kanadskim rojakom?

PETER HRIBNIK: Spored bo obsegal od klasične latinske in slovenske literature do tipičnih koroških narodnih. Za pri-

merno vzdušje med koncerti in po koncertih bo skrbel tudi šmihelski ansambel "Korenika", ki se bo prav tako udeležil te turneje. Povezavo bo imel mag. Miha Vrbinc. Upam, da nam bo z našo turnejo uspelo vsaj nekoliko podpreti naše rojake onkraj velike luže — v njihovih prizadevanjih, ohraniti, kolikor je le možno, slovenski materin jezik, pesem in besedo in jo posredovati tudi njihovim potomcem.

Srečanje bivših pregnancev

Zveza slovenskih izseljencev obvešča, da bo imela v nedeljo, 25. septembra 1988, s pričetkom ob 14. uri pri Ogrisu v Bilčovsu svoj redni občni zbor, ki bo spet povezan z družabnim srečanjem bivših pregnancev.

Na občnem zboru bodo bivši izseljenci dobili tudi podrobna pojasnila o novih določilih za-

kona o oskrbi žrtev in o enkratni častni priznavalnini, ki jo je Avstrija ob 50-letnici nacistične zasedbe sklenila za borce proti fašizmu in žrtve nacističnega nasilja.

25. septembra se bomo bivši izseljenci z družinami in prijatelji zbrali v Bilčovsu, da skupaj potrdimo našo izseljeniško zavest!

Zveza slovenskih izseljencev

V očarnem življenju barv

Galerija Rožek je letos obogatila kulturno dejavnost z zelo zanimivimi in odmevnimi razstavami. Maja meseca je razstavljal Hercegovka Fatima Tunović, ki zdaj živi v Solnogradu. Junija je sledila razstava Beljačana Huga Wulza, ki prav tako živi na Solnograškem. Julija meseca je razstavljal Kiki Kogelnik, doma iz Pliberka, živi pa v New Yorku. Dve sliki sta bili namenjeni prav koroški narodnostni problematiki, ki izziva tako pri ljudeh kakor stvarih dvoobraznost z vsemi posledicami.

Avgusta pa je pripravila galerija, ki jo vodita Marija in Zvonko Šikoronja, poletno razstavo umetnikov Omana, Krawagne, Hokeja, Kollerja, Wulza in Fatime.

Valentin Oman razstavlja novejša stvar, eno sliko je ustvaril prav za rožsko razstavo. Odprte so tudi stenske slike iz leta 1985. Močna je podobnost s freskami, s katerimi je umetnik obogatil baziliko na Plešivcu. Poleg tega razstavlja Oman tudi tri pokrajinske slike. V nedeljo, 14. avgusta, pa je poslal steno do vhoda v galerijo.

Peter Krawagna ustvarja z malo črt močno zreducirane, skorajda že skicaste slike. Gisbert Hoke

Neumoren delavec za narodni . . .

(Nadaljevanje s 5. strani)

In Vinko Poljanec? Med prvimi je z vso jasnostjo spoznal položaj in ukrepe, ki so bili potrebni. Stopil je v prve vrste delavcev za vero in rod. Včasih je bilo treba malo zvljache, da so skupni nastopi uspeli. Po vrsti uspešnih prireditev je krščanska zveza zaprosila za skupni list za pevce v Slovenijo. Potni list ni prišel, odklonjen. Pevcev pa ni bilo tako lahko ugnati. Neopaženo so šli drug za drugim po potni list in kar vsem skupno ni uspelo, so posamič zmogli; vsi so imeli v rokah veljaven potni list in obisk onkraj meje se je posrečilo.

Vendar je bilo skupno delovanje kulturnih organizacij vedno težavnejše in podvrženo oviram. Dne 28. novembra 1934 je predsednik Zveze kulturnih društev Vinko Poljanec javno protestiral proti zapostavljanju slovenske manjšine. Pomagalo ni nič.

Kakor smrtonosen grom iz daljave in napoved tragičnih dni od marca do avgusta 1938 pa zvenijo ukrepi, o katerih govori koroški Slovenec v svoji izdaji 19. novembra 1922. Rajni se je morda že tedaj zavedal, da se bo končala njegova pot z nasilno smrtjo, čeravno z neomajano zvestobo do vere Cerkve in naroda.

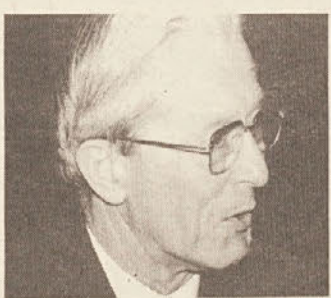
Dne 25. avgusta se ga hočemo hvaležno spomniti. Naj prosí pri božjem prestolu, da bi znali tudi mi prav ceniti božji svet in njegove zaklade in zanje tudi krivico trpeti.

Matej Igerc

je prispeval dve grafiki (1/20 in 2/30) pa en original. Fatima Tunović se predstavlja s štirimi deli, ki pretresljivo kažejo njen ustvarjalni in hudo človeški nemir. Konrad Koller, bil je zdravnik, razstavlja oljnate slike, risbe in akvarele. Zelo lepa je njegova oljnata slika s cerkvijo.

Beljačan Hugo Wulz se po dolgih letih spet vrača v domače kraje. V bližini Rožeka je namreč kupil domačijo. Njegova dela spominjajo na slike v etruščanskih in egiptovskih grobovih. Kažejo človeka z njegovimi spremljevalci, s sanjskimi in mitičnimi bitji. V novejših delih je močna erotika. Prejšnja dela so bila bolj statična; huda bolezen, ki jo je umetnik prestopil pred šestimi leti, ta bližina smrti je precej preusmerila umetnikovo delovanje in ustvarjanje. Wulz je bil 13. in 14. avgusta tudi sam navzoč.

Letošnja poletna razstava je odprta še do 26. avgusta, od torika do nedelje, od 15. do 19. ure.



Te dni je župnik Andrej Karicelj obhajal svojo 75. letnico. Zvestemu dopisniku želimo obilo božjega blagoslova ter predvsem tudi zdravja.

Pred kratkim je praznoval v Celovcu Tomi Pisjak svoj 60. življenjski jubilej. Bivšemu izseljencu želimo še mnogo zdravih let ter veliko ustvarjalne moči pri njegovem konjičku, slikarstvu.

Naš ruški rojak univ. lektor dr. Pepej Strutz se je pred kratkim v Velikovcu poročil. Njegovi izvoljenki Gabrieli in njemu iskreno čestitamo!

NAŠ TEDNIK: Kaj pravzaprav pomeni „koko“?

FRANC MERKAČ: „koko“ je kratica za slovensko „komunikacija“ in nemško „Kommunikation“. Naš uradni naziv je takšna dolga klobasa, da smo stihali tole kratiko.

NAŠ TEDNIK: Če sem odkrit, o društvu koko še nič ne vem. Kako in zakaj se je to društvo ustanovilo?

FRANC MERKAČ: Najprej je bilo moje osebno stanje, da sem bil brezposeln in sem iskal možnosti najti zaposlitev, ustrezno moji izobrazbi in mojim motivom. Tedaj je nastala ideja, da bi v okviru nekega društva dali ponudbe za tiste dvojezične ljudi na Koroškem, ki jih slovenske osrednje in kulturne organizacije le delno zajamejo — predvsem mislim tu na dvojezične zakone ali partnerstva, torej na kulturno mešane socialne enote. Nastalo je razglabljanje, kako bi slovenski del te enote ohranili pri slovenski narodni skupnosti in podobno. Ne nazadnje me je to zanimalo tudi zato, ker sem tudi sam v takšnem položaju. Potem je prišlo še zraven, da bi imel možnost delati v okviru akcije 8000 delovnega urada, če bi vložil poseben projekt. Ko sem sam zase izdelal takšen projekt „dvojezična komunikacija“, se je pokazalo, da bi ga bilo najlažje izvesti z novim društvom. Poiskal sem kakšnih dvajset ljudi, ki so bili pripravljeni za sodelovanje, in vložil statute, pri čemer je zanimivo, da so nam uradno potrdili sedež v Klagenfurt/Celovec.

NAŠ TEDNIK: Kakšen je zdaj ta projekt?

FRANC MERKAČ: Projekt ima pravzaprav troje težišč. Prvo je, da pripravimo informacijsko brošuro o možnosti uporabe slovenščine pri vseh tistih uradih, kjer je po Zakonu o narodnih skupinah slovenščina priznana kot dodatni uradni jezik. Ravno zdaj smo kontaktirali vse tiste urade z vprašalnikom, da nam povejo status-quo, torej od uradnega naziva urada v slovenščini, do tega, kakšna je dejanska praksa, kdo je na tistem uradu pristojen za slovenske vloge in na koga se lahko stranka obrne, ali ima urad na razpolago slovenske obrazce oz. formularje in seveda naj urad tudi oceni, koliko se Slovenci poslužujejo te možnosti, in podobna vprašanja.

NAŠ TEDNIK: Koliko uradov pa je to?

FRANC MERKAČ: To je nad 70 uradov in večina Slovencev ni znana, v bistvu se ne spoznajo. Ta brošura bi naj bila začetek ustvarjanja zavesti, kje je uporabljati slovenščino konkretno možno in kakšna je pripravljenost oz. deloma nepraviljenost uradov. Brošura bo vsebovala čisto konkretne informacije.

NAŠ TEDNIK: Kaj je drugo težišče projekta?

FRANC MERKAČ: Drugo težišče je delovna skupina, ki se bavi z didaktičnimi materialji, ki so uporabljivi za dvojezične otroške skupine v predšolski dobi. Pri tej delovni skupini sodelujejo predvsem otroške vrtnarice, pa tudi voditeljice otroških skupin. Predvsem mislimo zbrati ustrezne igre in igrače, ki so posebno primerne za dvojezične skupine.

NAŠ TEDNIK: Kakšni naj bodo konkretni rezultati dela te skupine?

FRANC MERKAČ: Prvič mislimo zbrati ideje, kje bi bila možna adaptacija iger in igrač v slovenski jezik, da sestavimo seznam, kakšne takšne igrače sploh obstajajo, drugi pa, da bi tudi sami izdelali to ali drugo manjšo igračo in jo potem tudi v tej delavnici razpečavali. Ta igrača bi naj ne bila uporabljiva samo v večjih skupinah, torej v otroških vrtcih, ampak tudi v manjših, torej predvsem v družinskem krogu.

NAŠ TEDNIK: Ali bojo te igrače samo za slovensko govoreče otroke, ali pa se bo z njimi lahko tudi nemško govoreči otroci učili slovenščine?

FRANC MERKAČ: V bistvu je mišljeno, da se naj s tem krepi slovenščina. Ker to je zmeraj problem pri dvojezičnih skupinah, da se slovenščina le rela-

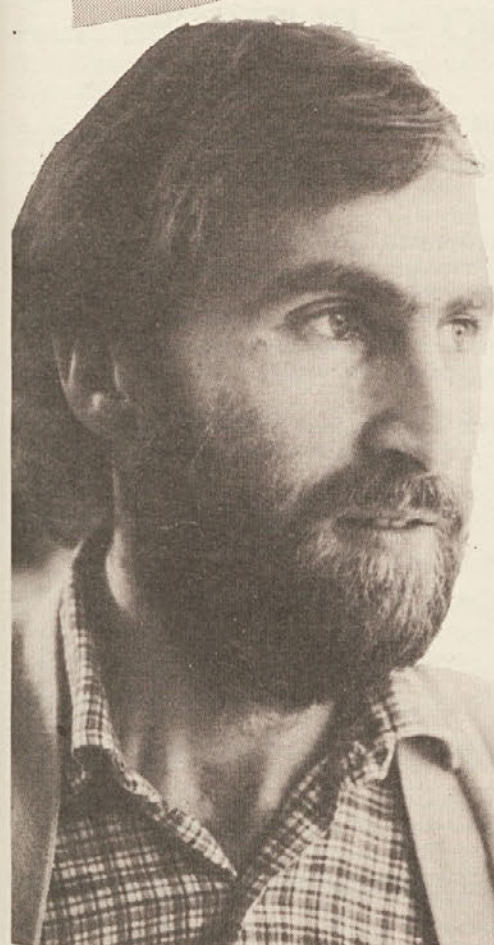
Koko — dvojezična komunikacija in servisna služba

tivno težko uveljavi, ali je to zdaj v dvojezični družini ali v večjih skupinah. Za te skupine sem si npr. izmislil neko igračo, ki je podoba črnemu Petru, le da tisti, ki ima zadnjo karto, ne zgubi, temveč zmaga. Ne bom izdal zdaj gesla, ker še ni čisto gotovo. Ampak tudi tu se išče pare in te figure ali pojmi ali kar pač že bo, so poimenovani v slovenščini in v nemščini, tako da tukaj igra slovenščina na čisto preprosto in igriv način enakovredno vlogo. Takšne igre so zanimive za skupine, kjer je slovenščina nedominantni jezik. Kjer pa je slovenščina dominantni jezik, tam seveda dvojezična igrača po mojem nima mesta, tam bi morale biti slovenske igrače. Večina naših iger bi morala torej biti samo slovenska, ker je to za krepitev jezika pač najbolj ustrezno. Zaenkrat pa takšnih igrac pri nas seveda skoraj sploh ni.

NAŠ TEDNIK: In tretje težišče?

FRANC MERKAČ: To pa je po-

Z dr. Francem Merkačem se je pogovarjal Rudi Vouk



Društvo „koko — izobraževalna delavnica za dvojezično komunikacijo“ je bilo ustanovljeno februarja letos v Celovcu, namen društva pa je zlasti pospeševanje dvojezične komunikacije v socialnih okoljih, v katerih je smiselna, zaželena ali po zakonu predpisana. Člani odbora koko so Milka Hudobnik (predsednica), Franc Tomažič (podpredsednik), Franc Merkač (tajnik), Martin Pandel (blagajnik), Milka Krajger-Merkač, Tatjana Feinig, Marija Jurič in Pepe Marketz. Društvo ima svoj sedež na Kardinalplatzu 1/I, po telefonu je delavnica dosegljiva pod številko 0463/

51 64 43. Seveda je društvo veselo vsake finančne podpore, bančno zvezo imajo pri Posojilnici-Bank Celovec, kto. št. 3.038.965. O delu in o načrtih koko smo se pogovarjali s tajnikom Francem Merkačem.

društvo koko naj obstaja še naprej, mar ne?

FRANC MERKAČ: Tu je možno najmanj troje variant: pesimistična je, da po enem letu ne bomo več imeli finančnih sredstev in tudi ne več zagona, tako da se bo vse prenehalo; optimistična je, da bomo neke našli kakšnega velikodušnega podpornika, da bomo lahko delali brez skrbi. Oboje ni realistično, po mojem bo prava neka srednja varianta, se pravi, da upamo na finančne podpore privatnikov in javnih ustanov in pa na delovna naročila, tako da bomo lahko delovali še naprej, četudi morda v manjšem obsegu.

NAŠ TEDNIK: Imaš že kakšne zamisli za nadaljnje projekte?

FRANC MERKAČ: Zamisli za nadaljnje projekte je dosti, brošura o uradnem jeziku bi naj bila pravzaprav šele začetek. Sploh bi si lahko predstavljali, da nekdo, ki ima kakšne probleme s slovenščino pred uradi, pokliče v koko-delavnico in tukaj zve, kje je kaj možno, na koga

se lahko obrne, kakšni so strokovni izrazi v slovenščini itd. Konec koncev tudi naše osrednje organizacije nimajo vseh strokovnih podlag, ki bi pa bile potrebne tudi za notranje delo. Možno bi bilo tudi sodelovanje z različnimi gospodarskimi ustanovami itd. Idealna bi pač bila neke vrste servisna služba za vse probleme okoli uporabljanja slovenščine v javnosti.

NAŠ TEDNIK: V manjšini prijaznem okolju bi to lahko bila idealna naloga za deželo . . .

FRANC MERKAČ: Če to ne bi bil politikum, bi to seveda bila idealna naloga dežele Koroške. Saj bi morala imeti interes, da se pomiri stanje. Takšna ustanova bi lahko povsod, kjer se pojav problem s slovenščino, v pozitivnem smislu pomagala, se pravi, v smislu, da se slovenščina uveljavi.

NAŠ TEDNIK: Ampak koko se ne pojmuje kot politično društvo?

FRANC MERKAČ: Problem ko-

„Ne znamo razvijati strategij, po katerih bi se slovenščina v javnosti uveljavila.“

roških Slovencev je seveda, da ne znamo razvijati strategij, po katerih bi se slovenščina v javnosti res uveljavila. Potem se seveda zgodi, da kdo enkrat udari na mizo, to pa spet drugi pojmujejo kot neadekvatno vedenje in sklenejo, da bojo pred uradi govorili samo še nemško. Mi ne nameravamo eskalirati vprašanja, temveč hočemo samo objektivno informirati o možnostih uporabljanja slovenščine, po možnosti z aktivnim sodelovanjem dotičnega urada. Seveda imamo pri tem subjektivni namen, da se uveljavi slovenščina, v toliko torej lahko rečemo, da je naša dejavnost kulturno-politična.

NAŠ TEDNIK: Kakšen je odnos koko do osrednjih organizacij oz. zakaj to vaše delo ne opravljate v okviru osrednjih organizacij?

FRANC MERKAČ: Osrednje organizacije nas podpirajo, čeprav žal ne finančno, imamo dober odnos. Če si ogledaš naš odbor in sosvet, boš videl, da sodelujejo osebe iz vseh politič-

nih taborov in kar se tiče našega dela, ni spornih točk. Da pa je ta dejavnost nastala zunaj osrednjih organizacij, je po mojem že določen signal, da jim morda ne uspe v takšni meri razvijati dejavnosti, kjer bi se vpljučevali ljudje, ki se nočejo stoddostno opredeliti k eni ali k drugi organizaciji, predvsem zato ne, ker je vsebina dela v tem primeru nadrejena in bi bilo zelo neprimereno, zdaj to sugerirati eni sami organizaciji — kar bi pa bilo enostavno, lahko bi se ponudil eni, delovni urad plača. Predvsem zato ne, ker je spor med osrednjima organizacijama tako očitno, da bi to prej ali slej lahko škodovalo delu. To moram povedati tako radikalno in da se formira taka servisna služba, čeprav z željo do čim ožjega sodelovanja izven osrednjih organizacij, da morajo biti čuječe, če hočejo v bodoče take ljudi integrirati.

NAŠ TEDNIK: Hvala za pogovor.

DOPUSTNIŠKA DOŽIVETJA z Našim tednikom

skupaj s KKZ, z Družino in domom in s Cartransom

Štiri dopustniške dneve ob ogledu krajev MEDJUGORJE — MOSTAR — SARAJEVO — PLITVICE

Varianta A — avtobus

TERMIN: 23.—26. oktober 1988

Spored:

- 23.10. CELOVEC — LJUBLJANA — ZAGREB — BANJA LUKA — JAJCE — SARAJEVO; večerja, zabava, nočitev.
- 24.10. ogled Sarajeva (Gazi-Husrevbegova mošeja, muzeji, cerkve, olimpijsko mesto)
turško kosilo v restavraciji MORICA HAN
popoldne prosto za osebni ogled mesta; večerja, zabava, nočitev
- 25.10. po zajtrku vožnja v Mostar, skupno kosilo s skupino B; ogled MOSTARJA, MEDJUGORJE: ob 18.00 zahvalna maša ob 40-letnici NT; nato večerja, nočitev
- 26.10. po zajtrku odhod domov na progi SPLIT — ŠIBENIK — ZADAR — KARLOBAG — PLITVICE — KARLOVAC — NOVO MESTO — LJUBLJANA — CELOVEC

Cena variante A 1960,— šil.

doplačilo za enoposteljno sobo 680,— šil.

VKLJUČENO: avtobusni prevozi po navedeni progi — namestitev s polnim penzionom v hotelih srednje kategorije — vodnik

Varianta B — avtobus in ladja

TERMIN: 24.—27. oktober 1988

Spored:

- 24.10. CELOVEC — LJUBLJANA — POSTOJNA — RIJEKA; ob 17.00 odhod ladje iz Rijeke, večerja, zabava, nočitev na ladji
- 25.10. približno ob 7.00 prihod ladje v pristanišče SPLIT; zajtrk, nato ogled Splita in prevoz z avtobusom v MEDJUGORJE, kjer se srečamo s skupino A; nadaljnji program kakor pri varianti A
- 26.10. po zajtrku odhod avtobusa preko MOSTARJA (ogled) v SPLIT; ca. 17.00 odhod ladje iz SPLITA; večerja, nočitev na ladji
- 27.10. ob 8.00 prihod ladje v RIJEKO, nato avtobusni prevoz v Celovec

Cena variante B 2850,— šil.

VKLJUČENO: avtobus Celovec — Rijeka — Celovec in Split — Medjugorje — Split
prevoz z ladjo Rijeka — Split — Rijeka
polni penzion — vodnik

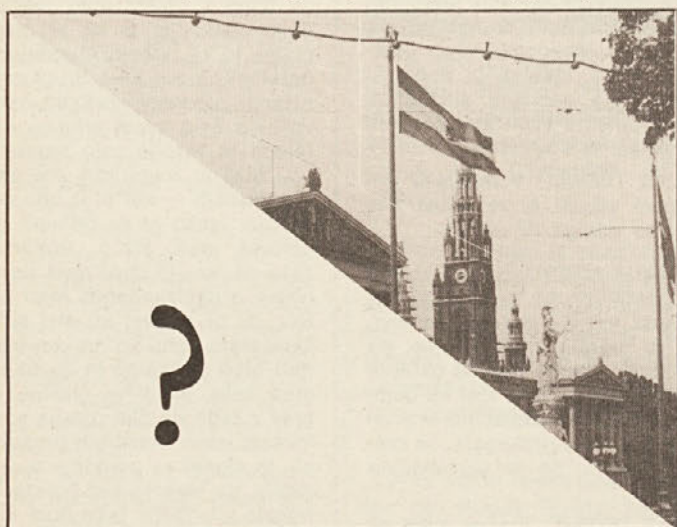
Nagradno tekmovanje za mesec avgust

1. nagrada

Martinovanje

z Našim tednikom v Varaždinskih
toplicah (od 12. do 13. novembra)

+ 10 knjižnih nagrad (Mohorjeva knjigarna)



Če ste že uganili, kaj slika predstavlja, pošljite pravo rešitev na uredništvo Našega tednika, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Za tiste, ki želijo biti ves teden na morju

MOŠČENIČKA DRAGA

Termin: 24. 9. — 1. 10. 1988 hotel MARINA (B kategorija)
Mošćenička Draga — mala vas, 15 km južno od Opatije, čista voda, peščena plaža, lepa promenada ob morju, stalna avtobusna zveza z Opatijo.

HOTEL MARINA: tik ob morju, velik vrt, igrišče, bazen, plaža je plitva (idealno za otroke), dobro vodstvo hotela

SOBE: vse imajo prho in WC, nekatere tudi balkon, zelo prostorne sobe

CENA VKLJUČUJE: avtobusni prevoz Celovec — Mošćenička Draga — Celovec. Namestitev v dvoposteljnih sobah na bazi polpenzion. Pijača dobrodošlica.

Cena za osebo: 2780,— šil.
doplačilo za enoposteljno sobo 665,— šil.

PRIJAVE SPREJEMATA:
NAŠ TEDNIK, tel. (04 63) 51 25 28-21

CARTRANS, tel. (04 63) 51 26 80

**SLOVENSKI SPORED
AVSTRIJSKEGA RADIA
VSAK DAN
od 18.10—19.00**

Petek, 19. avgusta

Nov slovenski vodič o Gospe Sveti (dr. M. Zadnikar).

Sobota, 20. avgusta

Duhovni nagovor (Jože Valesko). — Voščila (D. Urschitz).

Nedelja, 21. avgusta

Sporod za dobro voljo.

Pon., 22. avgusta

Uspešnica meseca — Javni izbor v Dobu.

Torek, 23. avgusta

„Halo, prijatelji!“ Partnerski magazin.

Sreda, 24. avgusta

Narodno-zabavna glasba.

Četrtek, 25. avgusta

Rož — Podjuna — Zilja.

PRIREDITVE

● Rožek

Razstava del KIKI KOEGLNIK
Razstava je na ogled vsak dan
od 15.00 do 19.00 ure, razen ob
ponedeljkih
Kraj: galerija Rožek

● Loče

FOLKLORNI VEČER
s plesi in pesmimi Gradiščan-
skih Hrvatov (Kolo Slavuj)
Čas: petek, 19. 8., ob 20. uri
Kraj: Kulturni dom v Ledincih
Prireditelj: SPD „Jepa-Baško
jezero“

● Šentprimož

MAŠA S PETJEM IN KONCER-
TOM
Čas: sobota, 3. septembra
1988, ob 20. uri
Kraj: farna cerkev v Šentprimo-
žu
Poje: Komorni zbor „Gallus“ iz
Kranja
Orgle: Angela Tomanič
Prireditelj: župnijski svet v
Šentprimožu

● Globasnica

Globaška mladina vabi na
GLOBAŠKO ŽEGNANJE
Čas: 10.—11. 9. 1988
Sobota, 10. 9. 1988, ob 20. uri
pri Šoštarju v Globasnici: ORF
— Slovenski oddelek: izbor
uspešnice meseca, moderator:
Marjan Velik; — promocija no-
ve kasete in plošče ansambla
RENDEZ-VOUS, nato ples; —
modna revija; — tovarna ELAN
prireja avtogramsko uro z Bo-
janom Križajem
Nedelja, 11. 9. 1988: — po
pranganju: srečanje pod farno
lipo; igra: Godba na pihala iz
Šmihela; — ob 20. uri KON-
CERT DOMAČIH ZBOROV pri
Šteklju; — po koncertu ples z
ansambлом YETTY

● Sveče

8. SLIKARSKI TEDEN V SVE-
ČAH
Čas: od 4. do 10. septembra
1988
Udeleženci: Veselka Šorli-Puc,
Ljubljana; Boni Čeh, Radovlji-

ca; Loredana Bartok Rass-
mann, Trst; Boris Zulian, Trst;
Martina Gombos, Porovčiče —
Moosburg; Herbert Brunner,
Gradnica;

Sporod: nedelja, 4. septembra,
ob 20. uri: Odrptje slikarskega
tedna pri ADAMU; **Otvoritveni**
koncert: Gunda König — Die-
ter Kaufmann: KAKAKANE
CHANSONS. **Sreda, 7. septem-**
bra, ob 20. uri: Domači večer z
moškim pevskim zborom KOČ-
NA in z duom Tonč in Lojz pri
ADAMU. **Sobota, 10. septem-**
bra, ob 20. uri: Predstacija del
in zaključna družabnost pri
ADAMU.

Na vse prireditve v okviru sli-
karskega tedna ste prav prisrč-
no vabljeni! Od ponedeljka do
petka bo Boni Čeh od 14.00 do
16.00 ure mlade in stare ljubi-
telje umetnosti uvajal v tehni-
ko keramičnega oblikovanja.
Ves potrebni material prispeva
prireditelj!

● Rožek

POLETNA RAZSTAVA
Čas: od torka do nedelje —
vsak dan do 26. avgusta, od
15.00 do 19.00 ure
Kraj: Galerija Rožek
Razstavljajo: Oman, Hoke, Kra-
wagna, Wulz

Darovi za tiskovni sklad 1988

Andrej Boročnik, Libuče 20,—; Johan Maček, Grablje 40,—; Andrej Wakounig, Dvor 20,—; Marjana Kušej, Blato 20,—; Franc Riedl, Nonča vas 50,—; Katarina Cvelj, Nonča vas 20,—; Feliks Buchwald, Nonča vas 20,—; Stefan Hudobnik, Nonča vas 100,—; Marija Buchwald, Nonča vas 50,—; Lenart Kac, Nonča vas 90,—; Maks Piko, Vidra vas 20,—; Marija Trampuš, Pliberk 50,—; družina Brežnik, Brege 50,—; Marko Trampuš, Dob 100,—; N. N., Dobrova 20,—; Josef Štehar, Žvabek 20,—; Avgust Potočnik, Pliberk 50,—; dr. Janko Hornböck, Podgorje 220,—; Alojz Baumgartner, Bistrica 50,—; Mihale Amruš, Šentjakob 20,—; preč. g. Pepe Marketz, Šentjakob 120,—; Ursula Diesinger, Šentjakob 20,—; Doroteja Samonig, Šentjakob 60,—; Jožef Krištof, Velika vas 120,—; N. N., Šentpeter 20,—; Janez Kajžnik, Svatne 40,—; Franc Mikel, Svatne 20,—; Anton Gabriel, Leše 50,—; Terezija Obilčnik, Leše 70,—; Janko Janežič, Leše 50,—; Hanzej Gröblacher, Reka 20,—; Johan Lederer, Reka 20,—; Anton Isop, Gorinčiče 40,—; Jožef Lepušič, Šentjanž 50,—; Tomaž Nimec, Plešivec 20,—; Marija Adlašnig, Novo selo 40,—; Ivanka Adlašnig, Novo selo 20,—; Z. M., Biljovs 20,—; Lorenc Bister, Podgrad 60,—; Janez Safran, Biljovs 100,—; Ana Miškulnik, Branča vas 20,—; Albin Krušič, Velinja vas 20,—; Viktorija Mečina, Gora 50,—; Franc Valentinič, Gora 20,—; N. N., Podgorje 20,—; Johan Inzko, Podgorje 20,—; Angela Obilčnik, Rute 20,—; Mirko Janežič, Rute 20,—; Valentin Müller, Rute 40,—; Janko Oitzl, Borovlje 20,—; Josef Olip, Gorice 20,—; Ferdinand, Resnica 100,—; Ivan Rus, Struga 20,—; Justina Kušej, Šmihel 30,—; Ana Čebul, Šmihel 20,—; Friedrich Pečnej, Šmihel 20,—; Janez Perč, Šteben 20,—; Ana Hašej, Kokje 20,—; Dominik Krušič, Kotmara vas 40,—; Kati Andrejčič, Bistrica 40,—; Johan Čelesnik, Polana 20,—; Peter Rarej, Podroje 20,—; Peter Hutter, Večna vas 20,—; Florijan Dlopst, Podgora 20,—; Marija Dlopst, Podgora 20,—; Terezija Merva, Bistrica 50,—; Ciril Rudolf, Bistrica 40,—; Monika Satschen, Bistrica 100,—; Amalija Krištof, Bistrica 20,—; N. N., Šmihel 40,—; Franc Perč, Bistrica 20,—; Sofija Močilnik, Bistrica 20,—; Marica Rudolf, Konovece 20,—; Marija Jernej, Črgoviče 50,—; Johan Brlicman, Strpna vas 50,—; preč. g. Franc Hudl, Kapla ob Dravi 20,—; Mihi Hafner, Šentjanž 20,—; Cecilija Gabriel, Šentjanž 40,—; Katarina Blüml, Šentjanž 20,—; Marica Moschitz, Šentjanž 50,—; Miha Pečnik, Šentjanž 20,—; Ana Kunčič, Podsinja vas 20,—; Jakob Weiss, Podsinja vas 20,—; Marija Lapuš, Podsinja vas 20,—; Martin Mišič, Podsinja vas 70,—; Johan Feinlig, Sveče 100,—; Josef Ojcl, Polana 20,—; Anton Jop, Replje 20,—; Roza Podlesnik, Vogrče 20,—; Maks Žmavcer, Vogrče 20,—; Marija Petrovnik, Vogrče 70,—; Miha Lubas, Vogrče 100,—; Vida Koncilja, Vogrče 50,—; Marta Kreutz, Blato 120,—; Elizabeta Žager, Blato 100,—;

Še so možne prijave!

STROKOVNA KMETIJSKO-GOSPODINJSKA ŠOLA V ŠENTRUPERTU — VELIKOVEC sporoča staršem in dekletom, da so še možne prijave za šolsko leto 1988/89

V STROKOVNO ŠOLO

Namen šole

je, učenkam poglobiti splošno izobrazbo in jim posredovati dobro podlago za poznejši uk v različnih poklicih. Uposablja dekleta pa tudi za samostojno vodstvo gospodinjstva, ker polaga posebno važnost na spretnost v kuhanju, šivanju, ročnostih, ročnega dela in gospodinjstvu.

Vzgojni cilj:

pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmognosti — samovzgoja in vzgoja v družini — poglobitev vere in verskega življenja.

Obvezni predmeti:

verouk, slovenščina, nemščina, računstvo, umevanje življenja, zdravstvo, petje, telovadba, znanstvo o perilu in oblačilih, gospodinjstvo, hranoslovje, vrtnarstvo, strojepis, kuhanje, šivanje, ročnosti, ročno delo.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto (politehnični letnik). Poučuje se v obeh deželni jezikih.

Pogoj za sprejem

je dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika. V slučaju, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V danih pogojih dobijo učenke državno podporo!

Prijave so možne: po telefonu 042 32 / 38 96, pismeno ali osebno.

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole, 9100 Völkermarkt, Klosterstraße 2.

Bilčovs zmagal v derbiju

Bilčovs — Rožek 1:0 (1:0)

Bilčovs: Woschitz 5, Stojilkovsky 3, Partl 4, F. Quantschnig 4, Schellander 4, Hobel 3 (73. A. Quantschnig), Ogris 3, W. Kuess 4, Pesjak 3, Maierhofer 3 (85. Schlemitz 0), J. Kuess 4.
Bilčovs, 350 gledalcev
Sodnik: Krapinger (zelo dober)
Strelci: Werdenig (37. avtogol)

V prvem polčasu je bila tekma zelo izenačena, Bilčovščani so imeli le nekaj več možnosti od gostov iz Rožeka. V 37. minuti je igralec Werdenig iz Rožeka zelo nesrečno poslal žogo v lasten gol. Po zaostanku pa so zelo energično pričeli drugi polčas gostje iz Rožeka, ki so z vso silo hoteli dati zadetek. Trener in vratar Tone Woschitz, ki je tokrat štel med najboljše, je odlično pripravil in motiviral celo moštvo, posebno pa še obrambo, ki je tokrat z neverjetno disciplino in borbenostjo obdržala živce, tudi v fazi, ko so igrali gostje zelo nešportno; prekrški gostov

Podliga-vzhod

1. Bilčovs	2 2 0 0 3:0 4
2. Šentjakob	2 2 0 0 3:1 4
3. Sachsenburg	2 1 1 0 5:2 3
4. Irschen	2 1 1 0 6:4 2
5. Lienz	2 1 0 1 3:1 2
6. Wernberg	2 1 0 1 6:5 2
7. Weißenstein	2 1 0 1 3:2 2
8. Brnca	2 1 0 1 2:3 2
9. Baško jezero	2 1 0 1 2:4 2
10. Rožek	2 0 1 1 1:2 1
11. Lendorf	2 0 1 1 2:4 1
12. Radenthein	2 0 1 1 2:4 1
13. Treffen	2 0 1 1 2:5 1
14. Dellach	2 0 0 2 1:4 0

so bili deloma že brutalni. Odlično pa je vodil tekmo mladi sodnik Alfred Krapinger, ki je imel vse roke polne dela. Naslednje kolo igrajo Bilčovščani v Wernbergu, kjer bo tokrat prvič v tej sezoni igral v голу Schaubig; trener Woschitz je na dopustu.

V nedeljo prva zmaga na domačem igrišču?

Frantschach — Šmihel 0:1 (0:1)

Šmihel: Leitgeb 6, Pajenk 6, Ambrosch 5, Šumnik 4, Golauschnig 4, Krausler 4, Djurić 4, Grubelnik 5, St. Blažej 4, A. Blažej 4, Feodorow 3 (60. Gross 4).
Frantschach, 100 gledalcev
Sodnik: Maier (poprečen)
Strelci: Grubelnik (45.)

Po izenačenem prvem polčasu, v katerem so bile možnosti na obeh straneh le redkost, je v zadnji minuti pred polčasom poskrbel Grubelnik za prvi zadetek za Šmihelčane. V drugem polčasu pa so bili domačini jasno boljše moštvo, nekajkrat so imeli po lepah akcijah smolo, ko je šla žoga samo za las mimo nasprotnih vrat. V odlični formi sta tokrat igrala trener Egon Pajenk in

Podliga-zahod

1. Šentleonhard	2 2 0 0 9:0 4
2. Žitara vas	2 2 0 0 7:0 4
3. Mostič	2 1 1 0 3:2 3
4. Klopinj	2 1 1 0 1:0 3
5. Treibach	2 1 0 1 5:4 2
6. Ruda	2 1 0 1 3:2 2
7. Liebenfels	2 1 0 1 3:3 2
8. ASK/EDV	2 1 0 1 4:5 2
9. Šmihel	2 1 0 1 2:3 2
10. Šentandraž	2 1 0 1 2:6 2
11. Dobrla vas	2 0 1 1 1:3 1
12. ASV	2 0 1 1 1:3 1
13. Frantschach	2 0 0 2 1:3 0
14. Šentvid	2 0 0 2 0:8 0

mladi vratar Leitgeb. Obema se lahko igralci zahvalijo, da so odnesli obe točki iz Frantschacha.

Prva točka za Globasnico

Globasnica — Železna Kapla 2:2 (0:2)

Globasnica: Kaiser 3, Vugrinec 3, Hutter 3, Fera 3, Elbe 3, Matschek 4, Micheu 4, E. Pajanačič 3, Schatz 3 (50. Vauče 0), Gregorič 3, S. Pajanačič 3.
Globasnica, 150 gledalcev
Sodnik: Tilger
Strelci: Wegscheider (avtogol), Matschek (enajstm.), oz. Kogelnik (2).

Že po 10 minutah se je glasil rezultat 2:0 za Železno Kaplo. V prvem polčasu so igrali Kapličani neverjetno lep nogomet, bili so v terenski premoči, v vseh pozicijah so bili za razred boljši od Globašanov, to pa samo v prvem polčasu. V drugem polčasu pa so gostje iz Železne Kaple popolnoma popustili, ni jih bilo več spoznati, Globašani pa so postajali od minute do minute boljši. Obramba gostov si je dala zadetke sama, trener in igralec

1. razred D

1. Žrelec	2 2 0 0 10:2 4
2. Velikovec	2 2 0 0 5:0 4
3. DSG Sele	2 2 0 0 4:2 4
4. Metlova	2 2 0 0 3:1 4
5. Žel. Kapla	2 1 1 0 4:3 4
6. Sinča vas	2 1 0 1 6:2 2
7. Reichenf.	2 1 0 1 6:3 2
8. Galicija	2 1 0 1 2:1 2
9. Grebinj	2 0 1 1 3:4 1
10. Gurnitz	2 0 1 1 2:4 1
11. Globas.	2 0 1 1 2:6 1
12. KAC	2 0 0 2 0:3 0
13. Šentpavel	2 0 0 2 2:8 0
14. Tinje	2 0 0 2 0:10 0

Otto Wegscheider je dal avtogol, po enajstmetrovki pa je povedel Matschek popolnoma presenetljivo na 2:2. Po izenačenju pa sta obe moštvi popustili in se zadovoljili s točko.

Tudi navijači so pričakovali zmage

Zdaj polna koncentracija na prvenstvu

SAK — ALPINE DONAWITZ 0:2 (0:1)

SAK: Dalanovič 2, F. Sadjak 2, A. Sadjak 3, Kunčič 3, Kreutz 3, Jovičević 3, Čertov 3, Jagodič 2 (74. Gorenšek 0), Blažs 2, Hanser 3, Burger 3.
Trnja vas, 400 gledalcev
Sodnik: Haas (zelo slab)
Strelci: Stankovič (40.), Sabitzer (55.).

Rumeni karton: Čertov, Kreutz, Hanser, F. Sadjak, Burger.
Rdeči karton: Kunčič (85.).

Pričakovanja v taboru Slovenskega atletskega kluba pred pokalno tekmo z Donawitzem niso bila prevelika. Sicer je Kreutz smel igrati, zato pa je izpadel poleg Sterna tudi Galo. Trener gostov Windisch pa je lani s svojim moštvom Kapfenbergom v pokalu podlegel SAK-ju in letos na noben način ni hotel dopustiti presenečenja. Drugoligaš Donawitz je igral

zelo defenzivno in previdno in je tako odnesel zmago.

Prvič v sezoni je igral za Donawitz režiser Oliweira, s tem so bili Štajerci še bolj močni. Njihova taktika je bila od vsega začetka jasna: iz obrambe, ki vseh 90. minut ni šla v ofenzivno, so igrali trd in enostaven nogomet. SAK je imel v Hanserju edinega nevarnega napadalca, na katerega je obramba zelo pozorno pazila. Kljub temu je imel Hanser mogoče odločilno možnost pred nogami, toda iz 5 metrov ni zadel. V prvem polčasu je bila tekma odprta, pa šele po nepotrebnih napaki sicer dobrega vratarja Dalanoviča je II. ligaš povedel na 0:1. V drugem polčasu je SAK igral ob začetku preveč hektično, tako da je Donawitz po napaki obrambe zelo poceni prišel do drugega zadetka. Šele potem so se slovenski atleti ki zbudili in igrali bolj ofenzivno, kar jim je prineslo terensko premoč.

Selani zopet zmagali

DSG Sele — Reichenfels 3:2 (1:1)

Sele: Uznik 3, K. Hribnik 4, Wieser 3, S. Uznik 3, Mack 3, Orač 4, J. Stanko 3, P. Pristovnik 3 (50. Fera 3), A. Orač 3, P. Čertov 4, Hobel 3 (75. Jug 0).
Sele, 200 gledalcev
Sodnik: Schmid (dober)
Strelci: Z. Orač (7.), Wieser (enajstm. 68.), P. Čertov (73.), oz. Samitsch (37.), Bojer (78.).
Rdeči karton: Samitsch (58.) in Weber

Brez treh standardnih igralcev so morali Selani pričeti v nedeljo prvo tekmo na domačem igrišču proti moštvu iz Reichenfelsa, ki je v prvi tekmi zmagalo kar s 4:0 proti Globasnici. Že v 7. minuti je dal prvi zadetek za Selane Zdravko Orač. Po zadetku Selanov pa so bili v terenski premoči gostje iz Reichenfelsa in nato tik pred polčasom še zasluzeno izenačili. V drugem polčasu so igrali gostje iz Reichenfelsa samo še z devetimi igralci, sodnik Schmid je oba igralca pravično izključil. Nato pa so bili zadetki Selanov samo še jasna posledica.

Iz enajstmetrovke je povedel Mirko Wieser na 2:1 za Selane, tretji zadetek, ki je padel iz zelo lepe akcije veznih igralcev, pa je dal Pavel Čertov. Moštvo iz Reichenfelsa se je do konca borilo, uspelo jim je znižati rezultat na 3:2. Selani pa so imeli tokrat precej sreče, da so obdržali obe točki. Pravo merilo za Selane pa bo naslednja tekma, ko bodo morali v derbiju nastopiti v Železni Kapli. Kapetan moštva Hribnik in Olip bosta najbrž izpadla še za dalj časa.

Pet standardnih igralcev ne bo igralo

Zadnje novice iz Sel so vse drugo kot razveseljive. Po dveh zmagah proti KAC-ju in Reichenfelsu bo moral trener Fera moštvo popolnoma spremeniti, kajti polovica moštva je poškodovana. Kapetan Hribnik ima že dal časa zlomljeno roko, Olip poškodovan na kolenu, prav tako Hobel in Orač, Kulmesch Herbert z oktetom v Ameriki, Wieser službeno zadržan.

Ob koncu tedna pa čaka veliki derbi v Železni Kapli. Tokrat bodo dobili možnost mladi igralci. Trener Fera upa, da jo bodo znali izrabiti.



Na sliki trener Fera, ki ima velike težave s postavo, saj v derbiju izpade kar pet igralcev.



Alexander Čertov v dvoboju z igralcem iz Donawitza; v ozadju režiser Oliweira in Blažs. Po lastnih napakah SAK je Donawitz zmagal brez težav 2:0.

Igri je enostavno manjkalo igralca, ki bi dal odločilno podajo ali pa bi iz številnih prostih strelav dal zadetek. Slabi sodnik Haas pa se je proti koncu tekme postavil čisto na stran Donawitza, dal SAK-u pet rumenih kartonov in izključil še Kunčiča.

Po tekmi so rekli:

Trener Donawitza Windisch: „Ker sem lani že s Kapfenbergom tukaj izpadel, sem poznal SAK. Zato smo bili izredno previdni in prav ničesar nismo tvegali. Ker je SAK dobro pokalno moštvo, me

zmaga posebno veseli. Gotovo bi SAK tudi letos premagal kakega I. ali II. ligaša če ga bi ta podrobneje ne poznal. Moram pa reči, da je bil SAK lani boljši.“

Trener SAK Jagodič: „Letos v pokalu nismo pričakovali mnogo,

kader igralcev je enostavno premajhen. Pokal in prvenstvo bi bila za nas letos preveč, zdaj se bomo ponovno koncentrirali na prvenstvo. Upam, da bo Stern kmalu zdrav in da bomo v prvenstvu nabrali potrebne točke.“

Hanser trikrat zadel v črno

Wietersdorf — SAK 0:3 (0:2)

SAK: Dalanovič 6, A. Sadjak 4, Kunčič 4, F. Sadjak 4, A. Čertov 4, Kreutz 4, Jagodič 4 (83. Luschig 0), Blažs 4, Galo 4, Burger 5, Hanser 6 (77. Gorenšek).
Wietersdorf, 200 gledalcev
Sodnik: Haring (zelo dober)
Strelci: Hanser (3., 21., 52.)

Po porazu na domačem igrišču proti Mölltalu je moral SAK tokrat na tuje k novincu v ligi v Wietersdorf. Kdor pa je bil tokrat v Wietersdorfu, slovenskih nogometašev skorajda ni spoznal. Moštvo je začelo tekmo z neverjetno borbenostjo, prav videti je bilo, da vsak posameznik hoče popraviti rezultat zadnje tekme. Že v 3. min. je po lepi podaji trenerja Jagodiča povedel Hanser na 1:0 za SAK. To pa še dolgo ni bila zadnja akcija napadalca. Po prekršku je iz prostega strela povedel na 2:0 — nasprotni vratar Naschenweng pa ni zapustil najboljšega vtisa pri zadetku.

Po težjem prekršku kapetana Kreutza mu je sodnik takoj pokazal rdeči karton — izključitev je bila pravična, sodnik pa bi moral že zdavnaj prej pokazati karton tudi domačinu, ki je tik prej zelo nešportno poškodoval Kreutza. V drugem polčasu je bil Wietersdorf jasno v terenski premoči. Nekajkrat so imeli nasprotni napadalci odlične možnosti za zadetek, samo odlični vratar Dalanovič in do-

bra obramba zadetka nista dopustila. Iz lepega nasprotnega napada Burgerja, ki je štel med najboljše, pa je Hanser s tretjim zadetkom odločil tekmo.

Koroška liga

1. Trg	2 2 0 0 9:0 4
2. Borovlje	2 2 0 0 6:0 4
3. Matrei	2 2 0 0 5:1 4
4. Mölltal	2 1 1 0 5:3 3
5. Lienz	2 1 0 1 5:3 2
6. SAK	2 1 0 1 4:3 2
7. Breže	2 0 2 0 3:3 2
8. Wietersdorf	2 1 0 1 3:4 2
9. Wolfsberg	2 1 0 1 2:4 2
10. Piberk	2 0 1 1 1:4 1
11. VSV	2 0 1 1 1:6 1
12. Šmohor	2 0 1 1 0:6 1
13. Šentvid	2 0 0 2 1:3 0
14. Magdalen	2 0 0 2 1:6 0

Ostali rezultati: 2. kolo: Lienz — Wolfsberg 1:2, SVG Piberk — Šmohor 0:0, VSV — ATUS Borovlje 0:5, SV Šentvid — Matrei 1:2, Trg — Magdalen 3:0, SC Mölltal — Breže 2:2.

Naslednje kolo: Šmohor — Lienz, Magdalen — Piberk, SAK — Trg, Breže — Wietersdorf, Borovlje — Mölltal, Matrei — VSV, Wolfsberg — Šentvid.

Termini konec tedna:

SAK — Trg (Feldkirchen) v nedeljo, 21. 8. 1988, ob 17.45 v Trnji vasi!

Boks: Oraže zmagal v Lieznu

Preteklo soboto je boksar Marjan Oraže za Spittalom in Lieznom, tekmovalje se je končalo z 8:6 za Spittal. Oraže je brez večjih težav premagal Starka v 2. rundi K.O.

1. in 2. mesto za Petra Wrolicha

V odlični formi se trenutno počuti Peter Wrolich, ki je tudi temu primerno vozil. V Köttschach Mauthnu je v soboto na 1500 m dolgi progi — vozili so dvanajst krogov — osvojil odlično drugo mesto za štirikratnim nemškim prvakom, najbolj veselilo pa ga je, ker je premagal Simlerja, ki je bil do zdaj vedno boljši od njega.

Še bolje pa se je godilo Petru v nedeljo prav tako v Köttschach Mauthnu na cestni dirki, kjer je z odličnim sprintom prehitel vodečega in s tem slavil ponovno zmago. V nedeljo pa se bo Peter Wrolich udeležil avstrijskega prvenstva, kjer mu želimo obilo sreče.

4. mednarodni kros tek na Stari grad

Slovensko kulturno društvo „Jepa-Baško jezero“ in SV Rakka Faakersee sta preteklo nedeljo vabila na 4. mednarodni kros tek na Stari grad. Zaradi zelo vročega dneva se je letos zbralo na startu samo 84 tekmovalcev iz štirih držav, kar je doslej najslabša udeležba. Najhitrejši dneva je bil Lado Urh s časom 15.39.9, s tem odličnim časom je zaostal samo pet sekund za rekordom, ki ga je 86 leta postavil Hanzi Standmann.

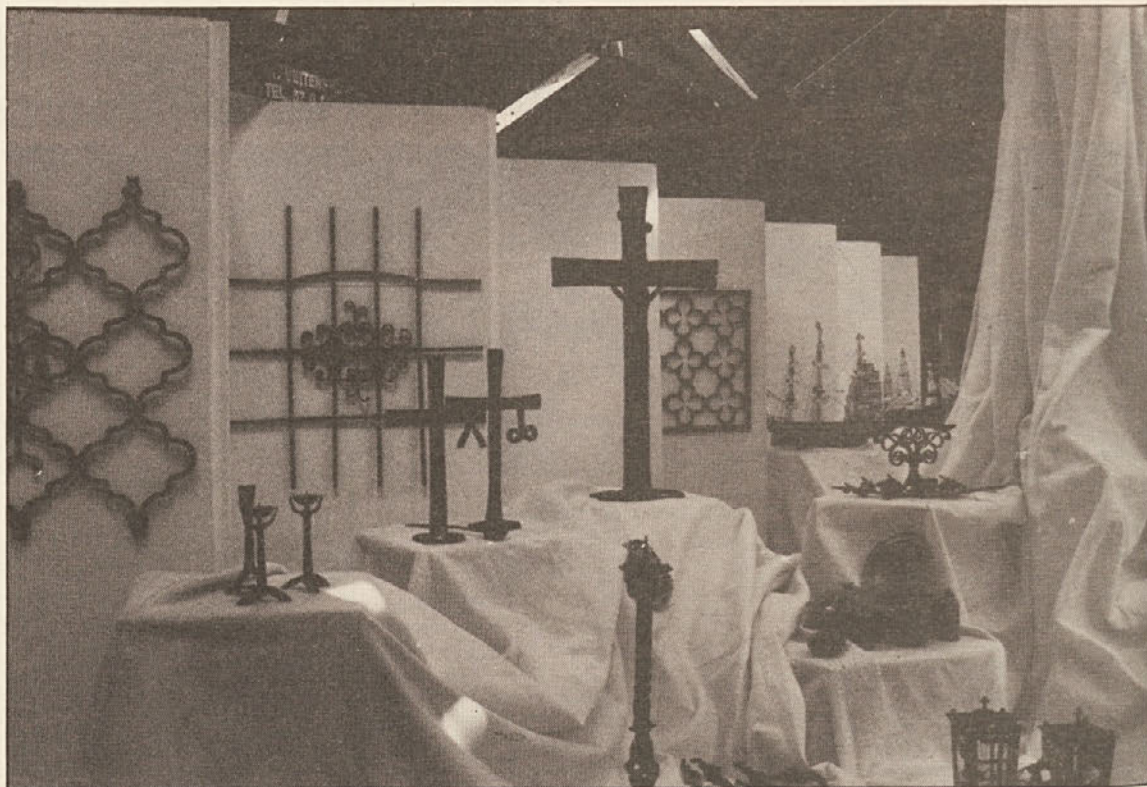
Pionirji I: 1. Seppi Amberger 3.08.7, 2. Franz Amberger 4.57.6.
Pionirji II: 1. Andrej Jerman 2.23.3, 2. Stefan Uibing 2.32.8, 3. Kristijan Wrolich 2.34.6.
Dekleta: 1. Claudia Steindorfer 2.42.5, 2. Daniela Egartner 2.43.6, 3. Barbara Ozebek 2.49.0.
Solarji I: 1. Steffen Krapp 10.26.5, 2. Lars Otermann 10.37.2, 3. Žiga Tepina 12.01.4.
Dekleta I: 1. Vesna Zevnik 10.57.1.
Solarji II: 1. Grega Mall 8.21.1, 2. Izidor Jerman 9.26.4, 3. Janez Ambroz 9.57.8.
Dekleta II: 1. Gsenja Kaštrun 10.15.2, 2. Petra Koren 11.00.1.

Mladinci I: 1. Birgit Egartner 9.00.5, 2. Barbara Markun 9.52.1. Ženske I: 1. Ada Antonin 9.29.4.
Mladinci II: 1. Fadil Hamzić 19.07.2, 2. Harald Steindorfer 19.18.5, 3. Izlok Tepina 20.11.8. Ženske II: 1. Elke Otermann 8.52.7, 2. Ana Jerman 9.37.1, 3. Ana Zakelj 10.04.8.

Mladinci III: 1. Ludvik Majcen 17.57.3, 2. Wolfgang Schaflechner 19.40.7, 3. Patrick Groenewald 21.53.0. Juniorji: 1. Tomaž Novak 17.56.0, 2. Toni Majcen 18.04.0.
Splošni razred: 1. Lado Urh 15.39.9, 2. Klemen Dolan 16.06.4, 3. Axel Becker 17.32.0. Moški do 30: 1. Ivan Urh 16.20.3, 2. Stane Stanonik 16.38.7, 3. Berthold Brenner 16.48.7.
Moški do 40: 1. Janez Sitar 18.00.8, 2. Hermann Aschwer 18.34.7, 3. Janez Ambroz 19.04.2. Moški do 50: 1. Rok Štros 18.03.1, 2. Ernst Morautschnig 19.05.8, 3. Franc Hrovat 20.59.6. Moški do 60: 1. Fritz Bürger 27.17.9.

Prodaj PASSAT Turbo Diesel GL. Tel.: 042 35 / 35 83

V soboto, 13. avgusta, je bilo odprtje 55. celovškega sejma, ki letos še posebej upošteva želje porabnikov v prostoru Alpe-Jadran. Mednarodni sejem za trgovino, obrt, industrijo in kmetijstvo je odprl zvezni kancler Vranitzky. V svojem pozdravnem govoru je poudaril, da je razveseljivo, da celovski sejem vpliva daleč čez deželne meje in je zato tako velikega pomena.



Razstava slovenske narodne obrti in umetnosti v hali 12 je bila še posebno zanimiva.

55. celovski sejem v znamenju Alpe- Jadran

„Ta sejem je najbolj primeren, da se pospešuje gospodarstvo vsega prostora Alpe-Jadran in potrdi gospodarsko sodelovanje teh regij,“ tako Vranitzky. Glede vstopa v Evropsko skupnost je Vranitzky dejal, da naj bi Avstrija bila bolj samozavestna.

Otvoritev celovškega sejma so se udeležili tudi celovski župan Guggenberger, predsednik celovškega sejma Dermuth, deželni glavar Wagner, predsednik koroške gospodarske zbornice Bau-recht in državni poslanec Karel Smolle.

V smislu tesnejšega kulturnega gospodarskega sodelovanja so direktorji sejmov v prostoru Alpe-Jadran letos ustanovili tako imenovano sejemsko skupnost. Tako so odgovorni za letošnji celovski sejem izdali propekt v šestih jezikih. S pospeševanjem kooperacije gospodarstvenikov preko meja naj bi prišlo tudi bolj učinkovitih gospodarskih rezultatov. Odgovorni za

celovski sejem pa so potrdili, da bodo skrbeli za kontinuiteto gospodarskih stikov v prostoru Alpe-Jadran.

Bogata ponudba razstavljalcev na celovškem sejmu sega od gospodinjstva, možnosti ureditve stanovanj, sveta gradnje, naselja montažnih hišic in kmetijskih strojev do ogleda živine, katero ima na skrb kmetijska zbornica. O dnevu kmetijstva ter o referatu bivšega ministra za kmetijstvo iz Frankfurta „Kmet in Evropska skupnost“ bomo poročali v prihodnji številki NT.

Še posebno zanimiva je razstava slovenske narodne obrti in slovenske umetnosti, ki je v hali 12 v prvem nadstropju. V sodelovanju s Slovensko gospodarsko zbornico in galerijo Slovenj Gradec je tovarna Dorn-Exim pripravila bogato razstavo, katere namen je, da se prikaže, kaj se še dela v Sloveniji na področju narodne in ljudske umetnosti. Za ogled in na-



Na sejmu je bil možen tudi ogled živine.

kup je razstavljenih nad 5000 artiklov različnih vrst, od stekla, keramike, tekstilov, goriških pip in umetnega kovaštva. Med izdelki je tudi jeklen križ, katerega je Slovenija podarila papežu in je prav za celovski sejem prišel iz Vatikana. Kakor je dejal predstavnik podjetja Dušan Dvoršek v pogovoru z Našim tednikom, je zanimanje za rastavo iz Slovenije precejšnje, vendar komercialno gledano za podjetnika manjšega pomena. „Prodajamo precej lesa in keramike in deloma tudi izdelke steklarske šole in steklarne v Rogaški slatini,“ tako Dvoršek.

Ogleda vredna razstava slovenske narodne obrti in slovenske umetnosti je bila videti tudi že vlagredi v Slovenjem Gradcu, kjer je žela prav tako, kakor v Celovcu, velik uspeh. Pri razstavi v Slovenjem Gradcu je mdr. sodelovala tudi pliberška domačinka Erika Opetnik z izdelki iz lastne krojačnice.

Vsekakor se kaže, da bo mednarodni celovski sejem, ki bo odprt še do nedelje, 21. avgusta, tudi letos velik uspeh.

Pripravila Heidi Stingler